

GRADA ZA BIO-BIBLIOGRAFIJU KRUNOSLAVA KRSTIĆA – U POVODU 90-GODIŠNJICE ROĐENJA

MLADEN ŠVAB

(Leksikografski zavod »M. Krleža«,
Zagreb)

UDK 1(091)
Izvorni znanstveni članak
Primljen: 30. X. 1995.

U dvadesetom stoljeću hrvatska kultura i znanost nisu obilovale eruditima Krstićeva kova. Krstić je naime bio filolog, filozof – danas bismo rekli filozofski pisac – kulturni djelatnik, književnik, leksikograf, enciklopedički pisac, prevoditelj i još ponešto. Gotovo da nije moguće, a zasigurno ne meritorno i podjednako kompetentno i sažeto, ocrtati i ocijeniti obol koji je Krstić prinio rizičnici hrvatske kulture i znanosti. Neka ovaj prilog bude odlomak grada za studije o životu i radu Krunoslava Krstića u više nego poluvjekovnom djelovanju.

Krunoslav Krstić¹ rođen je 13. studenog 1905. u Arbanasima kod Zadra. Podrijetlom je iz obitelji albanskih doseljenika rimokatoličke vjere koji su 1726. i 1733. izbjegli iz turske Albanije kod Skadarskog jezera i bili naseljeni kod Zadra. Otac Ante bio je učitelj, pa je Krunoslav, uz sedmero braće i sestara, djetinjstvo proveo u mjestima očeva službovanja, djelomično u Kukljici na otoku Ugljanu. Pučku školu polazio je 1910–15. u Otoku kod Sinja, gimnaziju kod franjevacu u Sinju prije no što su istovrsne škole stekle pravo javnosti te je, zbog manjih pristojbi za privatno polaganje mature u Kraljevini Italiji od onih u Kraljevini SHS, maturu položio 1926. na talijanskoj klasičnoj gimnaziji »Gabriele D'Annunzio« u Zadru. Kao gimnazijalac započinje pjesmama i manjim književnim prilogima surađivati 1921. u Hrvatskoj prosvjeti, a tamo se javlja i za studija 1928, 1929. i 1933. Istovremeno surađuje u listovima *Luč* (1924–27), *Hrvatska straža* (1929, 1930, 1933. i 1937), *Kalendar Hrvatskoga radiše* (1930), *Se-*

¹ Većina životopisnih podataka temelji se na podacima što ih sadrži njegov personalni dosje koji se nalazi u Leksikografskom zavodu »Miroslav Krleža« u Zagrebu. Taj sam dosje iscrpio samo djelomično pri sastavljanju nekrologa što sam ga pod pseudonimom Ivan Stattin objelodanio u reviji Marulić 1988, 3, 316–321. Razmjerno opširna, ali nepotpuna obavijest o Krstiću može se naći u Leksikonu pisaca Jugoslavije, K–I, j, 3, Novi Sad, 1987, 483–484, iz pera Zore Stojanović. Krstićev odlazak zabilježio je i P. Tijan u Hrvatskoj reviji 1988, 2, 380–381.

ljačke novine (1929), *Socijalna revija* (1933) i ponekim prilogom u drugim periodicima. Studij filozofije sa psihologijom i talijanski jezik s književnošću polazio je od 1926. na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je diplomirao 1930, a potom je na istom fakultetu 1934. diplomirao francuski i latinski jezik s književnošću. Za vrijeme studija bio je član studentskog Hrvatskog akademskog društva Domagoj. Kao suplent zapošljava se na Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji u Zagrebu 2. studenog 1931, a 31. kolovoza 1934. rektor Nadbiskupskog dječakčkog sjemeništa Fran Barac otpušta ga »zbog širenja liberalnih ideja među učenicima«.² Suplentom II. klasične gimnazije u Zagrebu postaje 1. rujna, gdje ostaje sve do 10. rujna 1936. U to vrijeme, napose 1935, brojnim prilogima (humoreskama) surađuje u katoličkom tjedniku *Obitelj* – gdje se povremeno javlja 1930, 1931. i 1936. – te u *Narodnoj obrani*, tj. *Hrvatskoj obrani* (1936. i 1937). Humoreske i pjesme objavljuje pod pseudonimom Ly-Tai-Fu. Daleko rjeđe koristi pseudonim Zogu u periodici, dok u Modernoj socijalnoj knjižnici, sv.15, 1935, objavljuje knjižicu *Kako piše gospodin M. Krleža* pod pseudonimom Mark Tween. Ta neugodna kritika Krležinih dotadašnjih tekstova sa stilsko jezikoslovnog motrišta nije nimalo škodila Krunoslavu Krstiću, jer pseudonim je bio otkriven i poznat prije 1951, kada Krstić dolazi na rad u Leksikografski zavod. God. 1936. Krstić je kraće vrijeme (11. rujna do 7. listopada) premješten na klasičnu gimnaziju u Sisku, a već 8. listopada vraća se u Zagreb na Mušku realnu gimnaziju, gdje ostaje do 13. rujna 1938. Tijekom 1936, usprkos premještajima, završava disertaciju *Psihologija i njen predmet: perspektivna polimorfnost predmeta psihologije*, koju je obranio 9. veljače 1937. pred komisijom koju su činili Albert Bazala i Ramiro Bujas na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. U čast doktora filozofije promoviran je 27. veljače 1937. U vlastitoj nakladi objelodanjuje izvadak (drugo poglavlje) *Psihologija i njen predmet*, Zagreb, 1937, iz disertacije *Psihologija i njen predmet: perspektivna polimorfnost predmeta psihologije*. God. 1937. potporom francuske vlade polazi i diplomira ljetni tečaj na Fonetskom institutu u Parizu kod prof. P. Fouchea, a u Beogradu polaže stručni profesorski ispit. Školske godine 1938–39, iako je premješten u Osijek kao profesor na Mušku realnu gimnaziju, jednogodišnjom potporom francuske vlade polazi na Sorbonni i College de France predavanja iz filozofije, psihologije i lingvistike. Krajem rujna 1939. nastupa mjesto profesora na IV. muškoj realnoj gimnaziji u Zagrebu, a 26. veljače 1940. prelazi na mjesto prosvjetnog referenta Banovine Hrvatske. Zajedno s Petrom Guberinom Krstić je objelodanio opsegom malo, ali vrlo važno djelo *Razlike između hrvatskog i srpskog književnog jezika* (Zagreb, 1940), kao prvi plod »udruženja« Pokret za hrvatski književni jezik. Ujedno je to prvi jezični priručnik na kojem je radio Krstić. Domet »Razlika (...)« možda najbolje osvjetljava činjenica da je Miroslav

² Biografija K. Krstića, Personalni dosje u Leksikografskom zavodu »Miroslav Krleža«.

Krleža o njima napisao: »(...) 'Borba' svakodnevno objavljuje svoje hrvatsko izdanje točno po uputama ovih 'Razlika'(...).«³ Suradnik je Hrvatske enciklopedije od njezina pokretanja u predvečerje drugog svjetskog rata (I. svezak dotiskan je 10. veljače 1941; II. 20. prosinca 1941; III. 21. listopada 1942; IV. 1943, iako je u impresumu netočno označena 1942, i V. 2. svibnja 1945) te je iz datuma i tempa završavanja prvih nekoliko svezaka jasno da je glavni urednik Hrvatske enciklopedije dr. Mate Ujević prikupio materijal za njih u vrijeme Banovine Hrvatske. Krstić piše članke za Hrvatsku enciklopediju iz psihologije, filozofije i najšire shvaćene kulturne povijesti.

Krstić je 12. ožujka 1941. vraćen ponovo na IV. gimnaziju, gdje je profesorom do 17. rujna 1941, kada kao lektor prelazi na rad u Hrvatski državni ured za jezik u Zagrebu te se uključuje u izradbu Hrvatskog pravopisa zajedno s drugim članovima Ureda Franjom Ciprom i Petrom Guberinom. Relativno brzo *Hrvatski pravopis* je završen – sačuvan je samo otisak prijeloma koji nije prošao završnu korekturu, a nedostaju i oznake paragrafa s brojevima. To onemogućuje razlučivanje i sigurno utvrđivanje koje je paragrafe među Prvim glavnim pravilima hrvatskog pravopisa obradio Krstić, dok je osnovni tekst sastavio F. Cipra. »Treći dio: pravopisni rječnik obradili su dr Petar Guberina i dr Kruno Krstić uz suradnju ostalih članova Hrvatskog državnog ureda za jezik.«⁴ Slijedi načelo po kojem je raden rječnik: »Treba istaći, da je kao temelj pravopisnog rječnika poslužio sastavljačima stručno i savjesno sastavljen Boranićev pravopisni rječnik (izdanje Nakladnog zavoda banovine Hrvatske 1941).«⁵ Dakle, polazno stajalište pri izradbi tog pravopisa nije bilo morfonološko (korijensko), pa je tiskanje *Hrvatskog pravopisa* (Cipra, Guberina, Krstić) bilo obustavljeno, a slog uništen, čini se po naredbi A. Pavelića.⁶

Od početka rada na jezičnim priručnicima Krstić piše u *Obzoru* 1940 (br. 51) o hrvatskom književnom jeziku te seriju članaka o jezikoslovnim pitanjima od tuđica, zakonodavstva, pismenosti, pravopisa, rječnika, načelima pokreta za hrvatski književni jezik, u *Hrvatskom narodu* i *Novom listu* 1941. Među radovima iz jezične problematike ističe se jasnoćom i koherentnošću Povijesni put hrvat-

³ Odgovor na pismo »Da li je to moguće«, Naprijed, 1952, br. 18 od 25.IV., 2. Riječ je o Krležinom odgovoru na napad na Leksikografski zavod što je objelodanjen u glasilu CK KPH *Naprijed*, br. 16 od 11.IV. iste godine. Više oko tog napada, ali ne i o tome tko je bio naredbodavatelj, Ž. Vnuk, *Tajna anonimnog pisma*, Danas, 1989, br. 391 od 15.VIII., 40–41.

⁴ *Hrvatski pravopis*, Predgovor (1).

⁵ N.dj. (1).

⁶ Da su u Hrvatskom državnom uredu za jezik, kojemu je u tom periodu ravnateljem bio Blaž Juričić, inače Pavelićev školski kolega, slutili da Hrvatski pravopis zbog spomenutih načela neće doživjeti dobrodošlicu, pokazuje činjenica da je kao njegov početak otisnuta na dvije stranice Ministarska naredba o Hrvatskom pravopisu iz lipnja 1941. s potpisom tadašnjeg ministra bogoštolva i nastave, doglavnika dr. Mile Budaka. Slijedi Predgovor, također dvije nepaginirane strane i Uvod na pet stranica (sve fotokopirano, u posjedu autora ovih redaka).

skoga književnog jezika, *Hrvatska revija*, 1942, br. 8. Po obustavljanju rada i zabrani tiskanja spomenutog pravopisa Krstić 1942. naglo odlučuje da ode u Italiju, kako sam navodi »(...) radi usavršavanja u talijanskom jeziku i upoznavanja zemlje i umjetnosti«. ⁷ Poslije povratka iz Italije, kada su se stvari malo slegle oko tog uglavnom fonološkog pravopisa, koji nije ugledao svjetlo dana – a nije jedini takve sudbine među hrvatskim pravopisima u njihovoj povijesti koja je još uvijek desiderat hrvatske jezične historiografije – Krstić je 27. siječnja 1943. premješten iz jezičnog ureda za profesora na II. mušku realnu gimnaziju, gdje ostaje do 19. travnja 1945.

Krstićev odlazak iz Ureda za jezik kao da je obnovio njegovo zanimanje za filozofiju, jer od svoje disertacije gotovo da se nije ozbiljnije njome bavio osim praćenja filozofskog života kroz prikaze i ocjene tekuće nakladničke djelatnosti. Valja izdvojiti prigodni članak O 60. godišnjici života A. Bazale, *Napredak*, 1937, br. 9–10, koji svojim pristupom i temeljitošću nadmašuje povod za koji je napisan.

U drugom izdanju *Leksikona filozofa*, Zagreb, 1982, D. Grlić svog kolegu iz Jugoslavenskog leksikografskog zavoda spominje (220) kao redaktora JLZ: »Bavi se pretežno poviješću starije hrvatske filozofije, kao i graničnim područjima između filozofije i psihologije«, navodeći njegova glavna djela: *Predmet psihologije*, 1937; *Skok u cjelinu (Razmatranja u činima totalizacije)*, *Hrvatska revija* 1944, br. 7, i *Filozofija i jezik (Vienac 1944, br. 3)*.

Nemoguće je zaobići Krstićev sintetski prikaz, gotovo pregled, *Filozofija u Hrvatskoj*, *Naša domovina*, 1, Zagreb, 1943, zatim sljedeće radove: *Istina i stvarnost*, *Hrvatska smotra*, 1943, br. 1; *Platon filozof stvaralačтва*, *Hrvatska revija*, 1943, br. 6, te u dva dijela osvrt na prijevod Platonove *Države* s podnaslovom »Vječno u prolaznom«. Pitanje o »pravom« i prividnom svijetu u grčkoj filozofiji, *Spremnost*, 1943, br. 68 i 69. Od ranijih radova može se spomenuti *Cjelovito shvaćanje života*, *Luč*, 1924–25, br. 9–10, te *Problem prvih podataka u znanosti*, *Nastavni vjesnik*, 1940–41, br. 2 i 3.

Duže je vrijeme bio suurednik kulturne rubrike *Hrvatskog naroda*, a gotovo cijelo vrijeme rata i njegov povremeni suradnik. Početkom 1945. zbog svojeg antiustaškog djelovanja u redakciji, zaštićivanja Srba i Židova, odbijanja da sam pristupi ustaškom pokretu i odgovaranja drugih članova redakcije da to učine, kao i nekih članaka, bio je predložen za vješanje za odmazdu, ali ga je od toga spasio I. Bogdan.⁸

Od 20. travnja 1945. do 8. svibnja 1945. bio je asistent na Odsjeku za filozofiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu, a zatim je u svibnju izbjegao u Austriju,

⁷ Biografija, 2, Personalni dosje, Leksikografski zavod »Miroslav Krleža« u Zagrebu.

⁸ N.dj. 2. Čini se da su to članci *Lirski potop – Nekoliko sličica s mjesta katastrofe i Postoji li jedna filozofija?*.

ali, uvidjevši svu bezrazložnost tog čina, vraća se poslije pola godine u zemlju. Privatnu tužbu zbog suradnje s okupatorom 1947. Javno tužilaštvo u Zagrebu odbacilo je kao neosnovanu.

Godine 1945–48. nije zaposlen, već drži privatne instrukcije i honorarno se bavi korekturom tehničkih školskih knjiga što ih objelodanjuje Ministarstvo rada. Od 15. rujna 1948. do 31. prosinca 1949. radi u zadarskoj ispostavi splitskog Mesoprometa kao »korespondent, evidentičar i statističar« te istovremeno predaje kao honorarni nastavnik na Školi učenika u privredi u Zadru. U Državnom arhivu Hrvatske u Zagrebu zaposlen je od početka siječnja do 20. travnja 1950, ali bez plaće, pa ga tadašnji upravitelj Državnog arhiva u Zadru dr. S. Antoljak zapošljava kao bibliotekara u arhivskoj knjižnici, gdje ostaje do 30. rujna 1951. Kako je u tom vremenu vršeno razdvajanje arhivske građe zadarskog arhiva od one koja je pripala Crnoj Gori, Krstić prikuplja građu za povijest zadarskih Arbanasa te za njihov govor.

U listopadu 1951. vraća se u Zagreb i zapošljava se kao asistent u Leksikografskom zavodu FNRJ, gdje 1952. postaje stručnim suradnikom, a 1953. redaktorom. U Leksikografskom zavodu ostaje kao jedan od njegovih stupova sve do odlaska u mirovinu sredinom 1975. U Leksikografskom zavodu surađivao je u nizu izdanja: u dva izdanja Enciklopedije Leksikografskog zavoda (7 i 6 sv.), u trećem i dopunjenom pod promijenjenim imenom Opća enciklopedija (8 sv.), u Pomorskoj enciklopediji I. i II. izdanje (8 sv.), Enciklopediji likovnih umjetnosti (4 sv.), zatim u jednosveščanom Leksikonu Jugoslavenskog leksikografskog zavoda, Zagreb, 1974. Gotovo je samo po sebi razumljivo da je surađivao i u Enciklopediji Jugoslavije I. izdanje (8 sv.), gdje je pisao članke iz psihologije i obradio tu struku s vrlo malim izuzecima. Za sva ta izdanja pokrivao je bilo pisanjem članaka bilo redigiranjem struka gotovo u cijelosti psihologiju, filozofiju, lingvistiku starijega razdoblja i kulturnu povijest.⁹ Da nije napisao za Enciklopediju Jugoslavije ništa drugo do članaka – točnije rečeno studija – *Humanizam kod Južnih Slavena* i *Latinitet kod Južnih Slavena*, ostao bi kao enciklopedički pisac do danas nepremašen. Tim je žalosnija činjenica – dakako teško razumljiva – da Krstićeve članke u drugom izdanju Enciklopedije Jugoslavije, sv. I–VI, 1980–1990, nažalost kvare, bilo kraćenjem bilo mijenjanjem koje ne pridonosi njihovoj zaokruženosti, jasnoći i pregnantnosti stila te utemeljenosti na faktografiji koja je ipak nosivi kostur svakog enciklopedičkog članka.

⁹ Za primjer navodim s koliko posla je bio zadužen u periodu od 1.IX.1955. do 15.VI.1956, dakle u razdoblju od sedam i pol mjeseci. Prema sačuvanom izvješću Mate Ujevića, koji je u proljeće 1956. upućen M. Krleži, stoji da je među ostalim članovima redakcije Krstić zadužen sa 122.036 redaka za Enciklopediju Jugoslavije i 245.410 redaka za Enciklopediju leksikografskog zavoda (oba zaduženja odnose se na njihova prva izdanja, a riječ je ne o pisanju, već o redigiranju). To je retkarina za otprilike nešto više od tri i pol enciklopedijska sveska od po 700 stranica.

Godine 1961. objelodanjuje nekrolog svom profesoru, psihologu Ramiru Bujasu, Acta Instituti Psychologici Universitatis Zagrabiensis, 22. Kao rezultat sakupljene građe o Arbanasima u Zadru javlja se 1964. u Zborniku Zadar Matice Hrvatske prilogom Doseljenje Arbanasa u Zadar. Jedan je od autora Filozofijskog rječnika, Zagreb, 1964. i 1984. U okviru Leksikografskog zavoda izradio je u jesen 1973. polazni koncept za izradbu »Hrvatskog biografskog odnosno biobibliografskog leksikona«. Ako je dopušteno primijetiti: da se više slijedio taj koncept u njegovim bitnim polazištima, bio bi Hrvatski biografski leksikon samo na dobitku.

Kada je prof.dr. Vladimir Filipović pokretao osnivanje Instituta za filozofiju, kasnijeg Odjela za povijest filozofije Centra za povijesne znanosti Sveučilišta u Zagrebu, danas opet Institut za filozofiju, stavljajući kao težište rada istraživanje hrvatske filozofske baštine, tada Krstić u prvom broju časopisa, podnaslov kojega je upravo spomenut, piše pragmatiski prilog Počeci filozofije u Hrvatskoj, *Prilozi*, 1976, 1-2. Od prvog broja do dvobroja 11-12 iz 1980. Krstić je u redakcijskom savjetu *Priloga*.

Po umirovljenju Krstić ponovo intenzivira rad na govoru rodnih Arbanasa i poslije gotovo polustoljetnog skupljanja leksičke građe od arhiva do zapisivanja riječi koje su upotrebljavali stariji stanovnici Arbanasa u Zadru u ljeto 1987. objavljuje svoj posljednji rad *Rječnik govora zadarskih Arbanasa*, Zadar, 1987, djelo o kojem će u albanologiji biti sigurno još mnogo riječi. Bio je vjerojatno jedini koji je to mogao učiniti na podlozi znanja arbanaškog govora i primjerene filološke i lingvističke spremne. Vrijednost je tog rječnika u tome što utvrđuje stupanj razvoja albanskog jezika s početka XVIII.st., uz razumljive utjecaje bilo hrvatskog bilo talijanskog. Iako je svaka analogija nezadovoljavajuća, moguća je uvjetna poredba zadarskog arbanaškog prema albanskom kao govora Gradišćanskih Hrvata prema hrvatskom jeziku.

Uz tu filološku i lingvističku spremu samo se po sebi razumije Krstićevo znanje, kako sam kvalificira *dobro*, arbanaškog, engleskog, francuskog, talijanskog, njemačkog i latinskog, a *služenje* još i ruskim, španjolskim i grčkim. Iz toga je proistekao prevodilački rad. Preveo je s talijanskog jezika F. Carco, *Ekipa*, Zagreb, 1940, s engleskog jezika M. Twain, *Mali Toma u balonu*, Sarajevo, 1952, i S. Undset, *Proljeće*, s francuskog zbirku kineske lirike T. Tsonming, *Une nuit d'hiver*.

Krstić je bio član Hrvatskog filozofskog društva i Društva psihologa Jugoslavije te je dobio orden rada sa zlatnim vijencem 1975. za ukupno svoje djelovanje, a napose u povodu gotovo četvrtstoljetnoga predanoga rada i ogromnoga doprinosa Leksikografskom zavodu, tj. njegovim mnogobrojnim izdanjima.

Poslije završetka rada na *Rječniku govora zadarskih Arbanasa* Krstić je pomišljao – više bio nagovaran – da napiše i njihovu povijest. Ostao je to na žalost nedovršen posao.

Nevjerojatno zvuči da je u zadnjoj godini života, nakon dugotrajnog oporavka poslije teške bolesti, prišao sustavnom sređivanju svojih rukopisa,¹⁰ kojih je nemali broj, sa željom da se poslije pohrane u, ako se ne varam, Arhiv Akademije u Zagrebu. Svakom istraživaču hrvatske kulturne povijesti u XX.st. bit će ta građa, uvjeren sam, dragocjeno vrelo i poticaj u radu.

KRATICE UZ BIBLIOGRAFIJU K. KRSTIĆA

Enciklopedija Jugoslavije	EJ
Enciklopedija likovnih umjetnosti	ELU
Hrvatska enciklopedija	HE
Hrvatska prosvjeta	HP
Hrvatska revija	HR
Hrvatska straža	HS
Hrvatski narod	HN
Luč	L
Mladost	M
Narodna obrana	NO
Nastavni vjesnik	NVj
Novi list	NL
Obitelj	O
Obzor	Ob
Pomorska enciklopedija	PE
Spremnost	S
Vijenac	V

¹⁰ Među njima, uz ostale, trebali bi se nalaziti rukopisi: Rječnik zamjena za tuđice (zamjene za oko 3000 tuđica); Tvorba riječi u hrvatskom jeziku i Podrijetlo hrvatskih riječi (to su poglavlja iz, čini se nezavršene, gramatike hrvatskog jezika); La notion de fait e les sciences positives. Za sada nisam uspio utvrditi je li potonja studija možda objelodanjena u inozemstvu.

1921.

S mora, HP knj. I., 7, 193–194.

Hteo bih, HP knj. I., 7, 198.

Uspomena, HP knj. I., 7, 206.

Povratak. Pozdrav, HP knj. III., 1, 334.

Mariji, HP knj. II., 1, 343.

1925.

Cjelovito shvaćanje života, L 9–10, 249–252.

1927.

Pjesniku iz Pariza, L 3, 52.

1928.

San, HP 5, 99.

Profesorova ljubav, V 7–8, 345–347.

1929.

Balada, Savremenik 2–3, 96.

Moj kolega romantik; Proljetnom jutru o malom djetetu, HP 12, 243.

Pustolovina Kraljevića Marka – Priča iz doba preookeanskih letova, Seljačke novine 51–52, 5–6, i HS 149, 5–6.

Romance o starom klaviru, HS 149, 4.

Junačine Rantanplanovci, M 2, 37.

1930.

Maksimirski Rombinon, Hrvatski Radiša kalendar, 75–80.

Stanovnik, O 30, 481–482.

Nesretna zvijezda, HS 40, 7.

Dramatik Ljudevit Grašak, HS 92, 24–25.

1931.

Jedna mala ličnost, O 4, 50–51.

Propast Dudovih vitezova, O 10, 145–146.

O dječjim igračkama, O 14, 228-229.

Dvije idealne figure, koje mogu biti i neidealne, O 49, 778, 781.

Kod udovice Augusta Šenoe, O 50, 794-795.

1932.

Izlet na Mars, Krijes 1, 11-13; 2, 24-27; 3, 40-42; 4, 58-60; 5, 74-77; 6, 89-91; 7, 105-108; 8, 122-124; 9-10, 138-140. (zajedno s L. Perinićem) i HS 53, 7; 59, 7; 65, 7; 70, 7; 76, 7; 82, 7; 87, 11; 92, 7; 98, 7; 103, 7; 109, ; 115, 8. (nezavršeno)

Dr. Stjepan Zimmermann: Duševni život, Zagreb 1932, NVj 332-336.

1933.

Konstitutivni elementi lirike, HP 3, 104-108.

Upute onima, koji idu k filmu, HS 53, 7.

Zubi, zubari i zubarstvo. Moj d.l.6 i moj d.d.5, HS 59, 7.

U vlaku, HS 70, 7.

Nešto o čaju, HS 65, 7.

Pisanje zadaće - Simfonija u tri stavka, HS 82, 7.

Rad Stanice za savjetovanja kod izbora zvanja, Socijalna revija 8-10, 180-182.

1935.

Pred jugovinu - Akvarel, HS 5, 244.

Stihovi, HR 5, 267.

O vitkoj liniji, NO 10, 5-7, i O 5, 97.

O izboru instruktora, NO 16, 5-6, i O 12, 237.

U gradu sa četiri zvonika, NO 17, 2-3, i O 15, 297.

O fotografiranju, NO 18, 2-3, i O 16, 316.

Na telefonu, NO 19, 2-3.

O ključevima, NO 20, 3-4, i O 18, 356.

O slikarskim izložbama, NO 23, 4-5.

Propali kandidat, NO 24, 3-5.

Natrag k prirodi, No 25, 4-5, i pod naslovom O vraćanju prirodi, O 21, 418.

O kupanju i sunčanju, NO 34, 5-7, i O 26, 498.

O nogometu, HO 35, 5-6, i O 29, 557.

- O mučenicima, HO 37, 4–6.
- O Zagrebačkom zboru, HO 38, 3–5, i O 37, 697.
- O putovanju, HO 40, 3–5, i O 28, 534.
- O dijagnozi, HO 43, 3–5, i O 23–24, 458.
- O zoološkom vrtu, HO 46, 3–4, i O 19, 377.
- O stambenom pitanju, HO 47, 5–6, i O 45, 856.
- O astronomiji, HO 50, 4–6, i O 42, 796.
- O gramofonu, O 1, 17.
- O apotekama i apotekarima, O 2, 37.
- O zimskim sportovima, O 3, 57.
- O bacilima, O 4, 77.
- O zajednici doma i škole, O 6, 117.
- O tumačenju snova O 7, 137.
- To jest priča »Kineske basne«, 08, 157.
- O izmišljanju priča, O 9, 177.
- O kineskoj ženidbi, O 10, 197.
- O električnom zvoncu, O 11, 217.
- O slikarskim izložbama, O 13, 257.
- Na telefonu, O 14, 276.
- O Crvenkapici – Stara priča kemijski očišćena, retuširana i modernizirana, O 17, 337.
- O ispraznosti nad ispraznostima, O 20, 398.
- O pozajmljivanju novaca, O 22, 438.
- O ribičima, O 25, 478.
- O uvjerenju, O 27, 517.
- O mučenicima, O 32, 617.
- O Biševskoj špilji, O 33–34, 637.
- O lakoj atletici O 35, 656.
- Njezin roman, O 36, 671.
- O svjetskim putnicima, O 36, 677.
- O Abesincima, O 38, 717.

- O narodnim običajima, O 39, 735.
- O zračnim napadajima, O 44, 834.
- O posuđivanju knjiga, O 46, 877.
- O borbi bikova, O 48, 916.
- Božićna rasprodaja, O 51, 964.
- O socijalnim pitanjima, O 51, 981.
- O staroj godini, O 52, 1001.

1936.

- O ribičima, HO 2, 4–5.
- Galski rat, O 1, 12–13; 2, 32–34; 3, 56–57; 4, 74–75; 6, 114–115; 7, 134–135; 8, 153–154; 9, 172–173; 10, 192–193; 11, 214–215; 12, 232–233; 13, 253–254; 15, 292–293; 16, 312–313.
- O kleptomanima, O 2, 17.
- O vilinim rašljama, O 2, 37.
- Poluistinit događaj, O 3, 44–45.
- Dr. Albert Bazala (o šezdesetoj godišnjici života), Napredak (Zgb) 9–10, 361–363.
- Sanovnik, HS 166, 8.

1940.

- Razlike između hrvatskog i srpskog književnog jezika, Zagreb, 1940, i pretisak, Mainz, 1977.
- Hrvatski književni jezik, Ob 51, 1–2.

1941.

- Problem prvih podataka u znanosti, NVj 2, 93–105, 175–191.
- Razlika između hrvatskog i srpskog književnog jezika, Jutarnji list 10441, 18. (s ispravicima tiskarskih pogriješaka 10443, 18)
- Aktualizam, HE 1, 155.
- Antropomorfizam, HE 1, 499.
- Apokatastaza, HE 1, 511.
- Ardigo, Roberto, HE 1, 569.
- Aristip, HE 1, 607.

»Hrvatski jezik« – Povodom predavanja dra. K. Krstića na zagrebačkoj radio postaji, NL (Zgb) 17, 13.

Smisaoni prostor riječi, NL (Zgb) 39, 15.

Hrvatsko jezično zakonodavstvo, HN 77, 11.

Pitanje hrvatskog rječnika, HN 84, 8.

Čistoća i preporod jezika, HN 99, 5.

Načela pokreta za hrvatski književni jezik, HN 115, 15.

Bogatstvo jezika, HN 147, 9.

Narodni govor i književni jezik, HN 175, 9.

Zakon i red u jeziku. Pitanje pravopisa, HN 267, 12.

Jezik i život, HN 280, 8.

Bazala, Albert, HE 2, 298–299.

Bazala, Vladimir, HE 2, 299.

Berkeley, George, HE 2, 426.

Biocentrizam, HE 2, 571.

1942.

Hrvatski pravopis (rječnik), Zagreb, 1942. (s P. Guberinom i F. Ciprom) Zbog ratnih okolnosti 1991. špalte Pravopisa, koje su se jedine sačuvale, sklonjene su na sigurno mjesto te za sada (listopad 1995) nisu pristupačne.

Pitanje srbizama, Graničar 35, 2; 36, 2; 37, 2.

Hrvatske zamjene za riječ »kultura«, HN 359, 11.

Jedno stoljeće jezika prilikom stogodišnjice Mažuranić-Užarevićeva rječnika, HN 428, 5.

Svijest i svijet u ogledalu filozofije, HN 510, 5.

Pitanje srbizama, Alma mater croatica 8–9, 296–299.

Povijesni put hrvatskoga književnog jezika, HR 8, 412–420.

Brentano, Bettina, HE 3, 277.

1943.

Eksperimentalno istraživanje umnih sposobnosti (Uz knjigu dra. Zorana Bujasa i Adele Ostojčić. »Inteligencija i njezino mjerenje«), HN 647, 6.

Dvie rieči o književnoj kritici, HN 776, 6.

Poviestni lik fra Andrije Kačića – Prigodom izdavanja Kačićevih djela u zbirci Stari pisci hrvatski, HN 778, 7.

Pismenost, HN 773, 6.

Iz kinezke lirike, HN 781, 5; 783, 4.

Izbor iz Starčevićevih djela – Dr. Blaž Jurišić: Otac domovine govori, HN 784, 6.

Pitanje školskog ocienjivanja – Školski sustav i nastavnik kao uvjeti ocjene, HN 785, 5; 787, 5.

Vrata meštra Buvine – Povodom studije Dra Lj. Karamana, »Buvinove vratnice kor splitske katedrale«, HN 793, 4.

Kulturna samobitnost, HN 807, 4.

Zamienjivanje tudica, HN 810, 4.

Dodatak o nekom našem piscu – Povodom jednog ulomka u najnovijem djelu sveuč. prof. Dra S. Zimmermanna, HN 860, 5.

Odgovor Dra Krstića (S. Zimmermannu), HN 866, 5.

Odgovor Dra Krstića (nastavak diskusije sa S. Zimmermannom), HN 876, 6.

Sviet tajanstvenih pojava – Prilikom predavanja i publikacija prof. dra Vilima Keilbacha, HN 911, 5.

Filozofija u Hrvatskoj, Poviestni pregled, Naša domovina, 1, Zagreb, 1943, 397–405, i P.o. Zagreb, 1943, 35 str.

Istina i stvarnost, Hrvatska smotra 1, 11–27.

Prilikom izdavanja Platonove »Države« u hrvatskom prievodu – Vječno u prolaznom – Pitanje o »pravom« i »prividnom« svietu u grčkoj filozofiji, S 68, 9; 69, 9.

Platon filozof stvaralačtva, HR 6, 293–302.

Tielo i duša jezika, Znanje i radost 2, 345–354.

De Ruggiero, Guido, HE 4, 668.

Descartes (Cartesius), Rene (samo kao filozof), HE 4, 672–673.

Ideologija i društvena stvarnost, Hrvatska smotra 11–12, 608–615.

1944.

Behaviorizam, granični slučaj psihologije. Čovjek – reaktivni stroj J.B. Watsona, S 103, 9.

Prvi hrvatski prikaz sredovječne filozofije – Drugi dio »Poviesti filozofije« dra Franje Šanca D.I., S 121, 9–10.

Prvi hrvatski prikaz sredovječne filozofije – Odgovor dra K. Krstića na primjedbe dra F. Šanca, S 126, 7.

Filozofija i jezik, Vienac 3, 47–59.

Rast i razvitak jednoga jezičnog koriena, Izbor 1, 60–64.

Narod, država, nacionalizam, Hrvatska smotra 6–10, 281–304; 11–12, 421–481.

Jožčenkov teži slučaj, HN 942, 4.

Slavni put hrvatske knjige, HN 1095, 3.

Malo nevezanog i nestručnog razgovora o »Hrvatskoj književnosti« dra. Slavka Ježića, HN 1099, 5.

Nekaj o »Divijim kostajnama« Vlaste Uršić, HN 1099, 5.

Skok u cjelinu – Razmatranja o činima totalizacije, HR 7, 377–385.

1945.

Narod, država, nacionalizam, Zagreb 1945, 63 str. (ranije objelodanjeno u Hrvatskoj smotri 1944, 6–10, 281–304; 11–12, 421–481).

Četiri neobjavljene pjesme nepoznatih pjesnika, HN 1246, 6.

Lirski potop – Nekoliko sličica s mjesta katastrofe, HN 1246, 6–7.

Postoji li jedna filozofija? HN 1253, 2.

Vilim Keilbach: Kratak uvod u filozofiju, HN 1301, 2.

Djelo, HE 5, 116.

Eleatska škola, HE 5, 682.

1955.

Amiko II., EJ 1, 92–93.

Angeli (Angeli Radovani) ob., EJ 1, 115.

Arbanasko-Južnoslavenski odnosi (literatura), EJ 1, 165–166.

Archivio storico per la Dalmazia, EJ 1, 168.

Augustinović (Agustinović), Đuro, EJ 1, 237–238.

Babonić, Stjepan, EJ 1, 264–265.

Bajamonti, Julije, EJ 1, 283–284.

Barić, Henrik, EJ 1, 368.

Bazala, Albert, EJ 1, 395–396.

Beccadelli, Lodovico, EJ 1, 399–400.

Berislavić, Petar, EJ 1, 481–482.

Biondi (Biundović), Gian Francesco, EJ 1, 580.

Bokanjac, EJ 1, 660.

Bona-Boliris (poznat i kao Bolica), Ivan, EJ 1, 682. (suautor I. Sindik)

Borna, EJ 1, 694.

1956.

Brodarić, Stjepan (Brodericus, Stephanus) EJ 2, 228.

Budmani, Petar, EJ 2, 252–253.

Bujas, Ramiro, EJ 2, 293.

Bunić, Jakov Ilijin (Bonus, De Bona Aelii Jacobus), EJ 2, 302–303.

Bunić, Nikola, EJ 2, 303–304.

Cika (Čika; u dokumentima Cicca, Cicha), EJ 2, 378.

Cipiko, Koriolan (Cepio Coriolanus), EJ 2, 381–382.

Crijević, Ludovik Tuberon (Ludovicus, Aloysius de Cerva, de Crieva, Cervarius, Tubero), EJ 2, 391–392.

Crijević, Saro (Cerva Seraphinus), EJ 2, 392.

De Ponte, Valerio, EJ 2, 671.

Diklo, EJ 2, 700.

Gjelčić (Gelčić, Đelčić, Gelcich), Josip, PE 3, 167–168.

Gradić, Stjepan, PE 3, 191.

Haming II. (Amiko, Amicetta; grč. Ἀμικέτης Amiketes), PE 3, 269–270.

Ibn Batuta (Sharaf ad-din Abu 'Abd Allah Muhammad ibn 'Abd Allah ibn Muhammad ibn Ibrahim ibn Battutah), PE 3, 387–388.

Ibn Jubair (Abu-al-Husayn Muhammad ibn Ahmed ibn Jubair), PE 3, 388.

1958.

Dobričević, Dobrić (latinizirano Boninus de Boninis, B. Ragusaeus, B. de Ragusia), EJ 3, 24.

Donat, EJ 3, 56–57.

Dragišić, Juraj (Georgius Benignus Argentinensis Salviatus ili de Salviatis), EJ 3, 68–69.

Dvorniković, Vladimir, EJ 3, 190.

Frće (Ferkić), Matija (lat. Matheus Ferchius Veglensis), EJ 3, 393.

Gradić, Stjepan, EJ 3, 532–533.

1959.

Apolonski-Dionizijski, ELU 1, 118.

Bergson, Henri, ELU 1, 346.

Croce, Benedetto, ELU 1, 692.

1960.

Humanizam kod Južnih Slavena (osim Slovenija, 300–301, i u srpskoj književnosti, 301), EJ 4, 287–303.

Ivanović, Krsto (Cristoforo Ivanovich), EJ 4, 404–405.

Ivellio Nikola, EJ 4, 407.

Jeronim, Sofronije Euzebijije (Sophronius Eusebius Hieronymus), EJ 4, 487.

Rasmussen, Knud, PE 6, 513.

1961.

Profesor Ramiro Bujas, *Acta Instituti psychologici Universitatis Zagrabienensis* 22, 3–9.

Selkirk (Selcraig), Alexander, PE 7, 74.

Stanley, Henry Morton (pravim imenom John Rowlands), PE 7, 308–309.

1962.

Karin, EJ 5, 213–214. (s M. Suićem)

Katalinić, Ivan, EJ 5, 225.

Latinica kod Hrvata, EJ 5, 476–477.

Latinitet kod Južnih Slavena, EJ 5, 478–494.

Bibliografski pregled hrvatsko-srpske leksikografije (uz članak leksikografija), EJ 5, 508–511. (s V. Putancem)

Lovrić, Ivan, EJ 5, 557.

Ljubavac, Šime, EJ 5, 566–567.

Estetika, ELU 2, 226–228.

Fechner, Gustav Teodor, ELU 2, 256.

1964.

Doseljenje Arbanasa u Zadar, Zbornik Zadar, Zagreb 1964, 169-194, i kao P.o. Zagreb 1964, 169-194.

Kultura, ELU 3, 262-263.

Manuzio, Aldo, ELU 3, 401.

Naturalizam, ELU 3, 535.

Plantin, Christophe, ELU 3, 688.

Plehanov, Georgij Valentinović, ELU 3, 690.

1965.

Paskvali, Ludovik, EJ 6, 434.

Pavlović-Lučić, Ivan Josip, EJ 6, 447.

Petrišević (Petris, Petrić), Franjo, EJ 6, 479-481.

1966.

Opće napomene, Upute za rad na Leksikonu Jugoslavenskog leksikografskog zavoda, (Zagreb) s.a. (između 1961. i 1966.) (1-3).

Pregled skraćenica za struke i skraćenice, Upute za rad na Leksikonu Jugoslavenskog leksikografskog zavoda, (Zagreb) s.a. (između 1961. i 1966.) (5-8). (sa S. Verešom)

1971.

Stojković, Ivan (Johannes Stoyci de Regusis, Johannes Sclavus, Johannes de Carvattia), EJ 8, 159.

Trohal, Rudolf, EJ 8, 194-195.

1975.

Počeci filozofije u Hrvatskoj, Prilozi za istraživanje hrvatske filozofske baštine, 1-2, 11-20.

Počeci enciklopedijske djelatnosti kod Hrvata na latinskom i talijanskom jeziku, Bilten Jugoslavenskog leksikografskog zavoda, 9-10, 60-62.

Gjelčić (Gelčić, Đelčić, Gelcich), Josip, PE 2², 541.

Gradić, Stjepan, PE 2², 559.

Haming II (Amiko, Amicetta; grč. Ἀμικέτης Amiketēs), PE 2², 616.

1976.

Ibn Batuta (Sharaf ad-din Abu 'Abd Allah Muhammad ibn 'Abd Allah ibn Muhammad ibn Ibrahim ibn Battutah), PE 3², 1–2.

Ibn Hordadbeh (Ibn Hurdazbih Abu-l-Kasim Ubajdallah ibn Abdalah), PE 3², 2.

1980.

Amiko II., EJ 1², 131.

Angeli (Angeli Radovani) ob., EJ 1², 150.

Albansko-jugoslavenski odnosi, Jugoslavenska nauka o Albancima (literatura), EJ 1², 94–95.

Archivio storico per la Dalmazia, EJ 1², 222.

Augustinović (Agustinović), Đuro, EJ 1², 328.

Babonić, Stjepan, EJ 1², 397.

Bajamonti, Julije, EJ 1², 419. (s K. Kovačevićem)

Barić, Henrik, EJ 1², 512.

Bazala, Albert, EJ 1², 530.

Beccadelli, Lodovico, EJ 1², 533.

Berislavić, Petar, EJ 1², 603.

Biondi (Biundović), Gian Francesco, EJ 1², 737.

1982.

Bokanjac, EJ 2², 48.

Borna, EJ 2², 84.

Brodarić, Stjepan (Brodericus, Stephanus) EJ 2², 491.

Budmani, Petar, EJ 2², 531.

Bujas, Ramiro, EJ 2², 569.

Bunić, Jakov Ilijin (Aelii Jacobus, De Bona Bonus), EJ 2², 581–582.

Bunić, Luka Mihov, EJ 2², 582.

Bunić, Nikola, EJ 2², 582.

Cika (Čika; u dokumentima Cicca, Cicha), EJ 2², 669.

Crijević, Ludovik Tuberon (latinizirano Ludovicus, Aloysius de Cerva, de Crieva, Cervarius, Tubero), EJ 2², 687–688.

Crijević, Serafin (Cerva Seraphinus Maria), EJ 2², 688.

1983.

Rasmussen, Knud, PE 6, 629.

1984.

Ćipiko (Cippico), Koriolan (Coriolanus Cepio), EJ 3², 328.

De Ponte, Valerio EJ 3², 393.

Diklo, EJ 3², 445.

Dobričević, Dobrić (latinizirano Boninus de Boninis, B. Ragusaeus, B. de Ragusia), EJ 3², 493.

Donat, EJ 3², 531.

Dragišić, Juraj (latinizirano Georgius Benignus Argentinensis Salviatus ili de Salviatis), EJ 3², 543–544.

Dvorniković, Vladimir, EJ 3², 709. (s D. Rihtman-Auguštin)

1985.

Selkirk (Selcraig), Alexander, PE 7², 236.

Stanley, Henry Morton (pravim imenom John Rowlands), PE 7², 550.

1986.

Frće (Ferkić), Matija (lat. Matheus Ferchius Veglensis), EJ 4², 266–267.

1987.

Rječnik govora zadarskih Arbanasa, Zadar, 1987, 134 + 1 str.

1988.

Humanizam kod Južnih Slavena (Slovena) (i Hrvatska), EJ 5², 449–461.

Ivellio, Nikola, EJ 5², 673.

1990.

The Beginnings of Philosophy in Croatia, *Studia historiae philosophiae Croatiae*, 1, 7–16. (prijevod članka iz Priloga za istraživanje hrvatske filozofske baštine, 1975, 1–2, 11–20).

Jeronim, Sofronije Euzebije (lat. Sophronius Eusebius Hieronymus), EJ 6², 36.

GRAĐA ZA BIO-BIBLIOGRAFIJU KRUNOSLAVA KRSTIĆA – U POVODU 90-GODIŠNJICE ROĐENJA

Sažetak

Na temelju dostupne literature i cjelokupnog objavljenog opusa autor daje prikaz života i rada Krune Krstića (Arbanasi kraj Zadra, 1905–Zagreb, 1987), filozofa, filologa, pisca, albanologa, kulturnog djelatnika, leksikografa i enciklopedičkog pisca, u povodu devedesete obljetnice njegova rođenja. Krstićev prinos svim tim disciplinama nezaobilazno je dobro hrvatske znanosti i kulture. Autor ovom prilogu dodaje popis radova Krune Krstića od 1921. do posmrtno objavljenih priloga 1990.

SOURCES FOR A BIOBIBLIOGRAPHY OF KRUNOSLAV KRSTIĆ – ON THE OCCASION OF 90TH ANNIVERSARY OF HIS BIRTH

Summary

On the basis of the available literature and all his published works the author presents the life and work of Kruno Krstić (Arbanasi by Zadar, 1905–Zagreb, 1987), a philosopher, philologist, writer, Albanologist, lexicographer and encyclopedist, on the occasion of the ninetieth anniversary of his birth. Through all these disciplines Krstić has significantly contributed to Croatian science and culture. The author encloses a list of Krstić's works published from 1921 to 1990.